

بسم الله الرحمن الرحيم

اهمیت فن بیان و سخنوری:

آنچه مسلم است بسیاری از افراد دانش بسیار بالایی دارند اما چون مسلط به فنون بیان نیستند و به اصطلاح حرف خوب را نمی توانند خوب بگویند، در انتقال مفاهیم به مخاطب خیلی موفق نیستند. لذا بعضی از سخنرانی های پرمحتوا پس از گذشت مدت زمان کوتاه برای مستمعین خسته کننده می شود. زیرا سخنران نمی تواند مطالب را در قالب فنون بیان ارائه کند. بسیاری از حرکت های اجتماعی در سطح جهان در اثر سخنرانی های مهیج همراه با تکنیک ها و فنون اتفاق افتاده است. در تاریخ ائمه علیهم السلام هم سخنرانی های ایشان همراه با فنون و تکنیک ها بوده است.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام می فرمایند: **رُبَّ كَلَامٍ أَنْفَذَ مِنْ سِهَامٍ** «چه بسا کلامی که از تیر نافذتر باشد.»

تکنیک های سخنوری:

تکنیک های اصلی

تکنیک های فرعی

تکنیک های شخصی

سخنرانی استاندارد و جذاب نیازمند تسلط به این تکنیک ها می باشد.

تکنیک های اصلی:

۱- تکنیک های کلامی

* تکنیک تکیه بر واژه:

اولین و اصلی ترین تکنیک می باشد. به این معنا که در طول سخنرانی، شنونده باید تمام کلمات سخنران را کامل بشنود و سخنران جویده جویده حرف نزند. حروف مشدد و کلمات با طمأنینه بیان شود. تمام حروف و کلمات به خوبی ادا شود تا مستمع تمام آن چه گوینده می گوید، بشنود. این تکنیک با تمرین زیاد باید ملکه ذهن بشود که در محاورات روزمره هم اجرا شود.

* تکنیک فراز و فرود:

در طول سخنرانی نباید سطح صدا یکنواخت باشد؛ بلکه باید با ایجاد فراز و فرود در سخنرانی، از خسته شدن مستمع جلوگیری کند. فراز و فرود باید متناسب با مطلب باشد. به طور مثال مطلب احساسی معمولاً در اوج بیان نمی شود اما مطلب حماسی معمولاً در اوج بیان می شود. فراز و فرود باید هم زمان باشد و باید به صورت ترکیبی از هر دو استفاده کرد. فراز نباید به جیغ تبدیل شود و فرود نباید به حدی برسد که صدا غیر قابل شنیدن باشد.

۲- تکنیک های غیر کلامی

* تکنیک نگاه چشم:

نگاه مستقیم به چشم مخاطبین در حین صحبت و پرهیز از نگاه به سقف یا نقطه ای دور، باعث جلب توجه مستمع به سخنران می شود و سخنران مطالب را بهتر به شنونده منتقل می کند. نگاه نباید گذرا باشد. نگاه باید چرخشی باشد و نباید فقط به یک قسمت خاص از مجلس نگاه کرد. نگاه باید مأنوس باشد و با حالت غضب و خشم نباشد.

* تکنیک حرکت دست:

دست نباید ثابت و بدون حرکت باشد و انتقال مفاهیم به مستمع از طریق حرکت دست صورت گیرد. حرکت دست باید محکم باشد. حرکت باید متناسب با توصیف و مطلب سخنرانی باشد. به طور مثال اگر در مورد آسمان صحبت می کنیم، بالا را نشان دهیم، نه پایین را. توجه کنید که حرکت نباید زیاد از حد و غیر متعارف باشد.

* تکنیک تطبیق چهره:

باید حالت چهره با مطالب متناسب باشد. اگر مطلب خنده دار هست، چهره باید خندان باشد یا اگر مطلب هول و حراس و ترس دارد، چهره باید بیانگر هول و حراس باشد.

تمرین و ممارست در تجربه پیدا کردن بسیار مهم می باشد.